

Isus i Toma

***Ključni stih: „Tada reče Tomi: ‘Stavite prst ovamo, pogledajte moje ruke! Pružite ruku i stavite je u moj bok! Ne sumnjajte i vjerujte.’“
Ivan 20:27***

***Odabrani odlomak iz Svetog pisma:
Ivan 20:24-29***

Apostol Toma često se naziva „Nevjerujućim Tomom“. Međutim, današnja lekcija predstavlja učenika u procesu duhovnog rasta. Toma je propustio Isusovo prvo pojavljivanje drugim učenicima. (Ivan 20,24) Kad su drugi svjedočili: "Vidjeli smo Gospodina", Toma je tražio dokaz prije nego što je mogao prihvatiti izvještaj svoje braće. (Ivan 20,25) Želio je sam vidjeti tragove čavala i dodirnuti rane. To možda zvuči grubo, ali je i ljudski. Nakon tuge, čovjek se često može bojati da će ga zavesti obnovljena nada. Toma nije bio spreman slijepo prihvatiti izjavu da je Isus uskrsnuo. Želio je susret iz prve ruke kao što su to iskusili drugi. Ivan 20,19.20

Osam dana kasnije učenici su ponovno bili unutra, sa zatvorenim vratima. (Ivan 20,26) Isusovo uskrsnuće nije odmah izbrisalo njihov strah. Ipak, Isus je došao i rekao: "Mir vama!" Ove nježne riječi Učitelja postale bi uobičajeni pozdrav u novozavjetnim poslanicama Ivana, Petra i Pavla, upućenim Ranoj Crkvi. Prije nego što se obratio

Tomi, Isus je ublažio tjeskobu u sobi dok je podučavao vrijednu lekciju. Vjera nije pretvaranje da se ne bojimo; to je povjerenje u uskrslog Krista, koji ulazi na vrata naših srca.

Isus se zatim okrenuo Tomi i ponovno izgovorio riječi našeg ključnog stiha. „Stavite prst ovamo, ... pružite ruku“, odražavajući Tomine vlastite kriterije za vjerovanje. (Ivan 20,27) Toma nije bio jedini koji je u početku sumnjao da je Isus uskrsnuo. Na dan Isusova uskrsnuća, svi su učenici sumnjali. Nisu vjerovali izvještaju žena. Luka 24,11

Lukino evanđelje pruža ovaj daljnji izvještaj: „Sam Isus stajaše posred njih i reče im: ‘Mir vama!’ A oni se prestrašise i uplašise te misliše da vide duha. I reče im: ‘Zašto se uznemirujete? I zašto vam se misli javljaju u srcima?’“ Pogledajte moje ruke i moje noge, to sam ja; opipajte me i vidite! Jer duh nema tijela i kostiju kao što vidite da ja imam. I kad to reče, pokaza im ruke i noge. Oni stajahu u nevjerici, puni radosti i čuđenja. Tada ih upita: "Imate li ovdje što za jelo?" Luka 24:36-41

Isusova poruka svim učenicima i nama ista je kao što je dao Tomi: "Ne budi nevjeran, nego vjeran." (Ivan 20:27) Sumnja može rezultirati zbunjenošću i boli, ali ovdje je pitanje bilo odanost. Bi li se Toma povjerio Isusu ili bi se nastavio suzdržavati? Vjera nije odsutnost pitanja; to je, radije, stavljanje naših života u Isusove ruke dok tražimo odgovore.

Toma se nije suzdržavao, već je odgovorio vrhuncem uskrsnulog Isusa: "Gospodin moj i Bog moj." (Ivan 20:28). Ovdje Toma ne samo da je priznao Isusovo uskrsnuće, već je i prepoznao svog Učitelja kao Gospodina. Isus zaključuje našu lekciju

ovim dubokim riječima, upućenim svakoj generaciji od tada: „Blago onima koji nisu vidjeli, a ipak su vjerovali.“ (Ivan 20,29) Nikada ne možemo dotaknuti Isusove rane. Međutim, vježbajmo vjeru i povjerenje u apostolsko svjedočanstvo, utjecaj Duha Svetoga i djelo uskrslog Gospodina u razvoju tijela Kristova.